

[Aksel Larsen.]

afstemning før dets stadfæstelse. Nu har vi oven i købet fået en højtidelig oplysning her fra talerstolen om, hvor de medlemmer, der måtte være sådan sindet, kunne gå hen og skrive under. Jeg har allerede ved anden behandling advaret imod at lege med tanken om en folkeafstemning om dette lovforslag, men jeg må i anledning af det, det ærede medlem hr. Poul Møller i dag har sagt, tilføje, at det ærede medlem hr. Poul Møller og 60 andre medlemmer af folketinget i 1961 krævede lovforslagets stadfæstelse udskudt til efter nyvalg til folketinget med den begrundelse, at der efter deres opfattelse var tale om ekspropriation. Regeringen fulgte dette krav. Som vi alle ved, kan lovforslag om ekspropriation ikke underkastes folkeafstemning. Det er derfor mere end selvmodsigende, at man nu vil aktionere ud fra det modsatte juridiske synspunkt af, hvad man havde i 1961, et synspunkt, man mig bekendt har opretholdt i hvert fald indtil dette lovforslags første behandling.

Det ærede medlem hr. Poul Møller mener nu at have fundet en udvej. Han forklarer, at i den givne situation må man rette sig efter regeringens og folketingets flertallets påstand om, at der ikke er tale om ekspropriation, og derfor mener han sig berettiget til at forsøge at kræve folkeafstemning. Jeg tror ikke, at et sådant standpunkt er holdbart. Jeg tror, at det ærede medlem hr. Poul Møller, som oven i købet er faglært jurist, må henholde sig til sin egen opfattelse af, hvorvidt dette er ekspropriation eller ikke ekspropriation. Hvis det ærede medlem nu som i 1961 mener, at der er tale om ekspropriation i lovforslaget, kan han ikke i medfør af grundloven kræve lovslaget ud til folkeafstemning, og han handler i hvert fald mildt sagt ulogisk i forhold til, hvad han gjorde i 1961.

Bortset fra det tror jeg ikke — så kan det ærede medlem hr. Poul Møller og andre være så utilfreds med sagens behandling, de være vil — at det gavner noget som helst fornuftigt, noget som helst dansk, noget som helst islandsk, noget som helst nordisk forhold og heller ikke forskningen og forskningens interesser, at man, når folketinget har truffet sin afgørelse, forsøger at opretholde og om muligt skærpe

striden om denne sag. Så må vi hellere af finde os med det, der er sket, og betragte det som trods alt en lykke, at vi dog har fået overgivet en betydelig del af de islandske håndskrifter til vort islandske broderfolk.

Rimstad: Jeg har ved anden behandling af det foreliggende lovforslag gjort rede for de uafhængiges stilling dertil. Vi vil stemme imod det, fordi det ifølge en af de norske forfattere til det bilag, der er optrykt i tillægsbetænkningen, er et makværk. Det er også efter vor opfattelse et usagligt, følelsesbetonet makværk, som en fjern fremtid måske vil fælde en endnu hårdere dom over.

Men det, der ved denne lejlighed får mig til en sidste gang at bede om ordet, er den diskussion, der siden denne sags anden behandling har stået på om en folkeafstemning til bekræftelse eller afkræftelse af udleveringen. Også vort parti har fået henvendelse fra vælgere, som ønsker en folkeafstemning. Jeg synes personlig, at det ville være klogt af den højtærede statsminister at benytte sig af den retningsplanke for den såkaldte follegave, der her er kastet ud, men det er en sag for sig. Jeg synes derimod afgjort ikke, at det er klogt af statsministeren at påberåbe sig, som han gjorde det i forgårs, at en folkeafstemning ikke med rette i dag vil kunne forlanges af dem, der i 1961 fik lovforslagets stadfæstelse udskudt med den begrundelse, at der forelå ekspropriation. Den højtærede statsminister ved jo meget vel, at den foreløbige afgørelse af, om der foreligger ekspropriation eller ej, i tvivlstilfælde ligger hos justitsministeren, indtil den endelige afgørelse er truffet af domstolene. I 1961 dekreterede justitsministeren, at der ikke forelå ekspropriation, og denne afgørelse står ved magt, indtil en domstolsafgørelse foreligger. Altså kan der i dag udmærket godt afholdes en folkeafstemning om udlevering eller ej. At regeringen i 1961 bøjede sig og gik med til en udsættelse af lovforslagets stadfæstelse, har intet med denne sag at gøre.

Mohr Dam: Jeg har været med til at ønske afstemning om udleveringen af håndskrifterne ved navneopråb for derved at understrege, at jeg på egne og mine færøske partifællers vegne er med i ønsket om, at